

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: TT-14S/63/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2022200140
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Tóth
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:2022200140.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lucie Tóth a sudcov Mgr. Milady Artnerovej a JUDr. Martina Hraboša, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E. F., podnikajúci ako A. B. – B. – F., G. D. H. XXX/XX, XXX XX E. F., I.: XX XXX XXX, právne zastúpený: HAÁR & Partners, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Hlavná 5931/80, 92 01 Dunajská Streda, IČO: 50 950 690, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 115977/2022 zo dňa 23.03.2022, takto

rozhodol:

- I. Správny súd žalobu z a m i e t a.
- II. Správny súd žalovanému právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I.
Pribeh administratívneho konania

1. Daňový úrad J., D. E. F. (ďalej len „správca dane“) vykonal u žalobcu daňovú kontrolu na dani z pridanej hodnoty (ďalej aj „DPH“), o. i. aj za zdaňovacie obdobie august 2017. Správca dane počas daňovej kontroly zistil, že žalobca si v kontrolovanom období uplatnil odpočítanie dane z faktúr vystavených spoločnosťou CARINA s.r.o., so sídlom K. X, C., IČO: 441 073 82 (ďalej len „CARINA s.r.o.“). Predmetom dodania boli stavebné práce a stavebný materiál. Správca dane z odkazom na § 74 ods. 1 písm. f) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „zákon o DPH“) skonštatoval, že faktúry vystavené spoločnosťou CARINA s.r.o. neobsahujú ustanovené náležitosti, k sporným faktúram nie sú priložené podrobné rozpisy stavebných prác a predmet dodania bol uvedený zmätočne. Úhrady sporných faktúr boli vykonané v hotovosti, avšak žalobca doklady o úhrade nepredložil. Spoločnosť CARINA s.r.o. bola registrovaná k DPH od 06.06.2008 do 31.12.2018, pričom jej registrácia bola zrušená ex offo. Konateľkou spoločnosti od 30.05.2017 do 04.04.2019 bola p. L. M. E., občianka G. N..

2. Správca dane vykonal dňa 20.05.2020 výsluch p. G. O., konateľa spoločnosti CARINA s.r.o. do 29.05.2017, a to za prítomnosti splnomocneného zástupcu žalobcu. Svedok p. G. O. na ústnom pojednávaní uviedol, že spoločnosť CARINA s.r.o. sa v období, keď bol konateľom, zaoberala prenájmom nehnuteľností, spoločnosť nemala žiadnych zamestnancov, žalobcu nepozná, ani s ním nemal žiadne obchodné vzťahy. Spoločnosť predal osobe menom L. M. E., ktorú videl len pri podpise zmluvy. Správca dane predložil svedkovi k nahliadnutiu faktúry vystavené spoločnosťou CARINA s.r.o. za obdobie apríl 2017, to znamená za iné zdaňovacie obdobie, keď bol p. G. O. konateľ spoločnosti

CARINA s.r.o. Svedok poprel vystavenie predmetných faktúr, nezhodoval sa odtlačok pečiatky, a taktiež boli vystavené v inom účtovnom programe aký používala spoločnosť CARINA s.r.o. v apríli 2017.

3. Výzvou zo dňa 06.07.2020 správca dane vyzval žalobcu na predloženie dokladov a dôkazov, konkrétne všetky doklady a dokumenty za rok 2017 a 2018, dodávateľské faktúry, odberateľské faktúry, pokladničné doklady, interné doklady, výpisy z účtov, zmluvy o obstaraní softvéru. Žalobca ani v predĺženej lehote požadované doklady a dôkazy správcovi dane nepredložil. Na základe uvedeného správca dane skonštatoval, že svedok p. G. O. poprel všetky kontakty s daňovým subjektom a žalobca nepreukázal a nepredložil relevantné dôkazy o nadobudnutí služieb a tovaru od deklarovaného dodávateľa spoločnosť CARINA s.r.o. Žalobca doručil dňa 01.12.2020 vyjadrenie k protokolu, v ktorom nesúhlasil so závermi správcu dane a navrhol vypočutie ďalších svedkov p. A. B. G. a P. G..

4. Dňa 10.03.2021 sa konal výsluch svedka – A. B. G., ktorý uviedol, že bol zamestnaný u žalobcu v rokoch 2017 a 2018 ako stavbyvedúci, spoločnosť CARINA s.r.o. mu bola povedomá, nakupovali od nej stavebný materiál, ktorý preberal, osobne nikoho nepoznal, ostatné veci zabezpečoval otec. Dopravu tovaru zabezpečovala spoločnosť CARINA s.r.o., pri vykládke bol spolu so šoférom, ktorý mu odovzdal faktúru, dodací list a pokladničný doklad, hotovosť odovzdal šoférovi, na začiatku pri každej dodávke, neskôršie len pri poslednej dodávke. Žiadne doklady nepodpisoval, nevie, kto sporné faktúry vystavil, ani či a ako boli uhradené. Materiál sa objednával na stavby, neuskladňoval sa.

5. Dňa 31.03.2021 bol vykonaný výsluch svedka – P. G., ktorý uviedol, že bol zamestnaný u žalobcu v rokoch 2017 a 2018 ako rozpočtár, vypracovával celkovú cenovú ponuku. V súvislosti so spoločnosťou CARINA s.r.o. uviedol, že bola dodávateľom žalobcu, bolo možné že s ňou komunikoval kvôli cenám. Nevedel, ako spolupráca vznikla, ale týkala sa stavebného materiálu. O tovare a úhrade faktúr nemal vedomosti, nebol prítomný pri jednotlivých dodávkach tovaru, nič nepodpisoval a nepreberal.

6. Prostredníctvom medzinárodnej výmeny informácie (ďalej len „MVI“) správca dane požiadal maďarskú finančnú správu o zabezpečenie vypočutia svedkyne p. L. M. E., konateľky spoločnosti CARINA s.r.o. Z odpovedí maďarskej finančnej správy vyplynulo, že podľa vyjadrenia p. L. M. E. v predošlých odpovediach na žiadosti o MVI prijatých od slovenskej finančnej správy, bola spoločnosť CARINA s.r.o. zlikvidovaná v roku 2019. Svedkyňa nepracovala so spoločnosťou CARINA s.r.o., nevie nič o jej činnosti, nemala žiadnych zamestnancov a nevykonávala žiadnu činnosť v mene tejto spoločnosti a taktiež nepodpisovala žiadne zmluvy, ani nevystavovala faktúry. Splnomocneným zástupcom v J. bol p. K. K., občan F. republiky žijúci v Q., pomáhal jej s kúpou spoločnosti, lebo ona nehovorila po slovensky. Ich vzťah sa neskôr zhoršil a nevedela sa na osobu K. K. nakontaktovať. Pretože spoločnosť CARINA s.r.o. nemala žiadne obraty podávali nulové daňové priznania. Nemala informácie ako sa daňové priznania podávajú na Slovensku. K. K. bol zodpovedný za účtovníctvo v roku 2017. Z činnosti spoločnosti CARINA s.r.o. nemala v roku 2017 žiaden príjem, žila v Maďarskej republike ako žena v domácnosti. Podľa informácie z databázy v Maďarskej republike sa p. E. L. M. narodila ako E. L.. Žalobca si v inom zdaňovacom období uplatnil odpočítanie dane z faktúr vystavených spoločnosťou WOOD&FOOD s.r.o., IČO: 464 769 46, ktorej konateľkou bola osoba menom L. E.. I v tomto prípade informácie poskytnuté maďarskou republikou odkazujú na pani E. L. M., pretože p. L. E. na uvedenej adrese nikdy nežila. Žalobca počas daňovej kontroly za zdaňovacie obdobie október 2017 uviedol, že p. L. M. E. predložila občiansky preukaz, prišla za žalobcom, vždy komunikovala za spoločnosť telefonicky aj osobne, faktúry a dodacie listy odovzdávala a podpisovala a bola vždy prítomná pri dodaní tovaru. Správcovi dane sa nepodarilo predvolať ani predviesť na výsluch p. K. K.. Z potvrdenia Ministerstva vnútra SR, odbor registrov, matrík a hlásenia pobytu vyplýva, že uvedená osoba má hlásený pobyt bezdomovca R. C. L.. K uvedenej osobe správca dane dal do pozornosti, že o tejto osobe sa žalobca v priebehu daňovej kontroly a vyrubovacieho konania vôbec nez zmienil a ani ju neoznačil ako osobu, s ktorou mal za deklarovaného dodávateľa konať.

7. Správca dane ďalej zistil, že spoločnosť CARINA s.r.o. je nekontaktná, so správcom nekomunikovala, na sídle sa nezdržovala, zásielky sa vracali s označením „adresát je neznámy“.

8. Správa dane na základe vykonaných dôkazov skonštatoval, že žalobca nepreukázal oprávnenosť na odpočítanie dane podľa § 49 ods. 1 a ods. 2 písm. a) a § 51 ods. 1 písm. a) zákona o DPH, nebolo preukázané uskutočnenie zdaniteľných obchodov uvedených v sporných faktúrach, deklarovaný dodávateľ CARINA s.r.o. bol nekontaktný, nemal motorové vozidlá ani zamestnancov,

neexistovali dôkazy o riadnom výkone podnikateľskej činnosti. Svedkovia A. B. ml. a P. G. iba ústne potvrdili existenciu stavebného materiálu, neposkytli žiadne relevantné informácie o preprave a identite dodávateľa. Ich výpovede neboli založené na žiadnych overiteľných skutočnostiach. Správca dane rozhodnutím č. 102238182/2021 zo dňa 10.11.2021 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) vyrubil žalobcovi rozdiel na DPH za zdaňovacie obdobie august 2017 vo výške XX.XXX,- eur.

9. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Žalovaný rozhodnutím č. 115977/2022 zo dňa 23.03.2022 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

II.

Správna žaloba

10. Žalobca podal dňa 14.06.2022 na Krajský súd v Trnave správnu žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia. Žalobca v žalobe predovšetkým namietal postup správcu dane a žalovaného, okrem iného v tom, že došlo k porušeniu smernice Rady Európy 2006/112/ES a procesných postupov odporučených Výboru rady Európy 80 a rezolúcie ministrov rady Európy 77 o ochrane jednotlivca vo vzťahu k správnym aktom; správne orgány sa nevysporiadali riadne so všetkými námietkami žalobcu uvedenými pred daňovým úradom a v odvolaní, žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia formalisticky replikoval vyjadrenie správcu dane, čím privodil jeho zmätočnosť a nepreskúmateľnosť, došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok vydanie nezákonných rozhodnutí v neprospech žalobcu.

III.

Vyjadrenie žalovaného

11. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 04.08.2022 uviedol, že žalobca v žalobe iba rekapituluje vyjadrenia a námietky, ktoré predkladal počas daňového a odvolacieho konania. Námietky v žalobe nevyvrátili závery žalovaného, na základe ktorých boli vydané žalované rozhodnutia. Žalovaný odmietol žalobné body ako neodôvodnené, plne odkázal na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a navrhol žalobu zamietnuť.

IV.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

12. Správny súd v Bratislave uvádza, že s odkazom na zákon č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o správnych súdoch“) sa okrem iného zriadil aj Správny súd v Bratislave. § 3 ods. 1 Zákona o správnych súdoch uvádza, že správne súdy začnú svoju činnosť 1. júna 2023. V § 3 písm. b) zákona o správnych súdoch je ďalej uvedené, že „ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave.“ Predmetná právna vec tak prešla na Správny súd v Bratislave, bola pridelená senátu 4S a je vedená pod sp. zn.: TT-14S/63/2022. Na základe dodatku č. 4/2024 k rozvrhu práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2024 účinného od 21.05.2024, senát 4S koná a rozhoduje v zložení predsedníčka senátu JUDr. Lucia Tóth a členovia senátu Mgr. Milada Artnerová a JUDr. Martin Hraboš.

13. Správny súd v Bratislave (ďalej „správny súd“) ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10 a § 13 ods. 1 zák. č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2023 (ďalej len „SSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie správcu dane, vrátane postupu správnych orgánov v administratívnom konaní v rozsahu žalobných bodov tak, ako vyplývali z obsahu žaloby (§ 134 ods. 1 SSP) a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

14. Správny súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 107 ods. 2 SSP, pretože ani jeden z účastníkov nepožiadaval o nariadenie pojednávania. Termín verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli správneho súdu a na webovom sídle súdu najmenej päť dní pred jeho vyhlásením a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24.09.2025 (§137 ods. 4 SSP).

15. Podľa § 493e zák. č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

16. Podľa § 24 ods. 1 Daňového poriadku, daňový subjekt preukazuje a) skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov, b) skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania, c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

17. Podľa § 49 ods. 1 Zákona o DPH, právo odpočítať daň z tovaru alebo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

18. Správny súd uvádza, že s odkazom na § 134 ods. 1 SSP je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, pričom s odkazom na § 182 ods. 1 písm. e) SSP musia byť žalobné body konkretizované skutkovo a právne tak, aby mohol správny súd vykonať správny súdny prieskum napadnutého rozhodnutia na základe žalobcom tvrdených dôvodov nezákonnosti. Ako vyplýva zo žaloby, žalobca si síce uplatnil žalobné body, avšak tieto žalobné body sú vo veľkej miere všeobecné a nekonkrétne. Žalobca vo veľkej miere opísal skutkový stav veci, poukázal na ustanovenia SSP týkajúce sa súdneho prieskumu a následne si uplatnil námietku zákonnosti napadnutého rozhodnutia z dôvodu nedostatkov jeho riadneho odôvodnenia a taktiež stručne poukázal na porušenie smernice Rady Európy č. 2006/112/ES a procesných postupov odporúčaní Výboru rady Európy 80 a rezolúcie ministrov rady Európy č. 77 o ochrane jednotlivca vo vzťahu k správnym aktom, avšak tieto námietky nijako bližšie neodôvodnil. Taktiež tvrdenie o nevysporiadaní sa so všetkým námietkami žalobcu uvedenými pred daňovými orgánmi, podstatnom porušení ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo mať za následok vydanie nezákonných rozhodnutí v neprospech žalobcu nepodložil nijakými konkrétnymi argumentmi. Samotný poukaz na zablokované účty do výšky daňových nedoplatkov, ako aj dlhoročná podnikateľská činnosť žalobcu v odbore stavebníctva, počas ktorej pravidelne a načas odvádzal štátu daň, nemali vplyv na posúdenie zákonnosti vydaného napadnutého rozhodnutia.

19. Správny súd dáva primárne do pozornosti, že odpočítanie DPH môže byť v zmysle judikatórnych záverov Súdného dvora Európskej únie, ako aj Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky obmedzené v prípadoch, ak (i) zdaniteľná osoba nepreukáže splnenie hmotnoprávnych podmienok na odpočítanie dane, (ii) došlo k daňovému podvodu, alebo (iii) došlo k zneužitiu práva (napríklad rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.06.2022, sp. zn.: 3Sžfk/15/2020 alebo rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.10.2022, sp. zn.: 2Sžfk/49/2020).

20. Z uvedeného vyplýva, že aj pri dôkaznom bremene je v daňovom konaní potrebné rozlišovať medzi dvoma zásadnými situáciami, a to (i) preukazovaním splnenia materiálnych podmienok odpočtu DPH a (ii) preukazovaním daňového podvodu alebo zneužitia práva ako dôvodu na neuznanie uplatneného odpočtu. Pri preukazovaní splnenia materiálnych podmienok odpočtu DPH primárne leží dôkazné bremeno na daňovom subjekte a pri preukazovaní daňového podvodu na správcovi dane. Pri preukazovaní zapojenia do podvodného reťazca sa v zásade vychádza z premisy, že hmotnoprávne podmienky odpočtu DPH sú splnené.

21. V zmysle zákona o DPH sa hmotnoprávnymi podmienkami pre odpočítanie dane myslia (i) existencia zdaniteľného plnenia, (ii) jeho dodanie zdaniteľnou osobou a (iii) použitie dodaných tovarov a služieb daňovým subjektom na účely jeho ekonomickej činnosti. Subjekt, ktorý si chce odpočítať DPH má dve povinnosti, a to (i) povinnosť tvrdiť a (ii) povinnosť svoje tvrdenie preukázať. Povinnosť tvrdiť spočíva v samotnom uplatnení práva na odpočet DPH za splnenia zákonom stanovených podmienok a následne povinnosť dokázať svoje tvrdenie vyjadruje dôkazné bremeno daňového subjektu. Úlohou správcu dane (vo všeobecnosti) je následne verifikovať skutočnosti, ktoré daňový subjekt preukazuje relevantnými dôkazmi. Výsledok verifikácie však musí byť dostatočne podložený zisteniami správcu dane. Ak má správca dane pochybnosti o tvrdeniach daňového subjektu a predložené dôkazy nemieni akceptovať, potom je povinný túto skutočnosť taktiež doložiť dôkazmi, ktoré tvrdenia daňového subjektu jednoznačne vyvracajú, pričom dôkazy správcu dane musia mať minimálne rovnakú výpovednú schopnosť, závažnosť a vierohodnosť ako dôkazy predložené daňovým subjektom (k tomu nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 07.02.2023, sp. zn.: IV. ÚS 569/2022).

22. Správny súd z administratívneho spisu zistil, že deklarovaný dodávateľ spoločnosť CARINA s.r.o. bola nekontaktná, konateľka p. L. M. E., poprela akúkoľvek obchodnú aktivitu spoločnosti. Vyjadrenie žalobcu, že telefonoval, osobne sa stretol a jednal s konateľkou spoločnosti CARINA s.r.o., táto bola prítomná pri dodávkach tovaru a vystavovala faktúry, sa v daňovom konaní nepreukázalo. P. L. M. E. nielenže poprela akúkoľvek činnosť pre spoločnosť CARINA s.r.o., ale neovládala ani slovenský jazyk. Osobu označenú ako splnomocnenca p. K. K. sa nepodarilo správcovi dane kontaktovať a uvedenú osobu žalobca, ani svedkovia v daňovom konaní neoznačili ako osobu s ktorou konali ako so zástupcom spoločnosti CARINA s.r.o., resp. neuviedli, že s ňou prišli do kontaktu. Svedecké výpovede taktiež nepriniesli žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by potvrdili odberateľsko-dodávateľské vzťahy medzi žalobcom a spoločnosťou CARINA s.r.o. Obaja svedkovia, A. B. ml. aj P. G. k spoločnosti CARINA s.r.o. neuviedli žiadne konkrétne a relevantné skutočnosti. Taktiež výpoveďou bývalého konateľa spoločnosti CARINA s.r.o. p. G. O. neboli odstránené pochybnosti o existencii odberateľsko-dodávateľského vzťahu medzi touto spoločnosťou a žalobcom. Naopak, svedok spochybnil faktúry vystavené spoločnosťou CARINA s.r.o. pre žalobcu za mesiac apríl 2017, čo pochybnosti správcu dane týkajúce sa zdaňovacieho obdobia august 2017 taktiež nepriamo potvrdili.

23. Na základe vyššie uvedených skutočností je tak potrebné súhlasiť so závermi žalovaného o tom, že (i) žalobca orgánom finančnej správy nepredložil požadované doklady a dôkazy, ktorými by deklaroval splnenie hmotnoprávných podmienok na odpočítanie DPH, (ii) dodávateľ žalobcu obchodnoprávne vzťahy so žalobcom nepotvrdil a (iii) tieto obchodnoprávne vzťahy neboli relevantnými skutočnosťami potvrdené ani výsluchom svedkov. Na podklade uvedeného tak nemožno konaniu správcu dane a žalovaného vytknúť žalobcom všeobecne formulované námietky, pretože finančné orgány viedli dokazovanie s cieľom zistiť všetky potrebné skutočnosti, pričom to bol práve žalobca, ktorý svoje dôkazné bremeno neuniesol.

24. S odkazom na vyššie uvedené skutočnosti tak správny súd dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby, a preto ju s odkazom na § 190 SSP zamietol.

25. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP a úspešnému žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože nezistil dôvod, na základe ktorého možno spravodlivo od žalobcu požadovať, aby žalovanému nahradil trovy konania.

26. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote 30 dní od jeho doručenia /§ 439 ods. 1 v spojení s § 443 ods. 2 písm. a), § 145 ods. 2 písm. a) a § 493e SSP/.

Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

Kasačná sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu má odkladný účinok (§ 446 ods. 2 písm. a/ SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).